Второзаконня 29

Божі добродійства 1-8; союз із майбутнім поколінням 9-28

1 Скликав Мойсей усього Ізраїля і промовив до них: «Ви бачили все, що зробив Господь перед
вашими очима в Єгипетській землі з фараоном, зо всіма його рабами та зо всім його краєм;
2 великі проби, що їх бачили ваші очі, оті великі знаки й чудеса.
3 Та не дав вам Господь розуму, щоб збагнути, і очей, щоб бачити, і вух, щоб чути, аж до
цього дня.
4 Водив я вас по пустині сорок років: ваша одежа на вас не розлізлась, і взуття на ногах у вас
не позносилось.
5 Хліба ви не їли, вина й п'янкого напою не пили, щоб зрозуміли, що я Господь, Бог ваш.
6 А коли прийшли ви на те місце, то Сихон, цар хешбонський, і Ог, цар башанський, вийшли
проти нас воювати, але ми їх побили,
7 взяли їхній край і віддали його на власність рувимлянам, гадіям і половині покоління
манассіян.
8 Додержуйте ж слова цього союзу й виконуйте їх, щоб усе, що робитимете, вам щастило.
9 Сьогодні ви стоїте всі перед Господом, Богом вашим: голови ваші, судді ваші, старші ваші,
начальники ваші, всі мужі ізраїльські,
10 ваші діти, ваші жінки, і твій приходень, що в межах твого табору, від дроворуба до
водоноші,
11 щоб увійти в союз із Господом, Богом твоїм, що Господь, Бог твій, під клятвою укладає
сьогодні з тобою,
12 щоб поставити собі тебе нині своїм народом і щоб ти мав його за свого Бога, як він сам
обіцяв тобі і клявся твоїм батькам Авраамові, Ісаакові та Якову.
13 Та не з вами одними укладаю я сьогодні цей союз і складаю цю присягу,
14 але й з тими, що нині тут стоять з нами перед Господом, Богом нашим, і з тими, що їх тут
сьогодні немає з нами.
15 Знаєте добре, як ми жили в Єгипетській землі, і як ми переходили посеред народів, через
які ви перейшли;
16 та й бачили їхні гидкі й бридкі божища-дерево й камінь, срібло й золото - що вони їх у себе
держать.
17 Тож нехай не буде між вами чоловіка або жінки, або дитини, або покоління, чиє серце
відвернулося б нині від Господа, Бога нашого, щоб іти служити богам тих народів. Нехай не
буде між вами коріння, що плодить отруту й полин;

18 щоб ніхто, почувши слова тієї присяги, не зводив себе благословенням у своїм серці, кажучи: Таж мені буде добре, бо житиму по своїй волі; щоб він не пропав, як той, що п'є води подостатком і ніяк не може загасити спраги.
19 Господь не схоче простити йому, бо саме тоді запалає Господній гнів і його ревність на того чоловіка, і спадуть на нього всі прокляття, написані в цій книзі, та й зітре Господь з-під небес його ім'я.
20 І видалить він (Господь) його з усіх поколінь Ізраїля на погибель, згідно з усіма прокляттями союзу, які записані в цій книзі закону.
21 Прийдешнє покоління, ваші діти, які прийдуть після вас, і чужинець, який прийде з далекої землі, побачивши лихо-біду тієї землі й недуги, що їх Господь нашле їй:
22 сірку й сіль і спалену дощенту країну, так, що нічого на ній не сіятиметься, не ростиме, не здійметься жодна билинка, мов ту руїну, якою Господь у своїм гніві та обуренні зруйнував Содом, Гомору, Адму й Цевоїм, -
23 усі народи скажуть: Завіщо ж Господь зробив так цій землі? Чому так сильно запалав його гнів?
24 І відкажуть: За те що покинули союз Господа, Бога своїх батьків, що його він заключив з ними коли виводив їх з Єгипетської землі,
25 і пішли служити іншим богам та й припадали лицем перед ними, перед богами, яких вони не знали і яких він їм не дав.
26 Тим і запалав гнів Господній на цю землю, так що Господь навів на неї всі прокляття, записані в цій книзі.
27 Господь і вирвав їх з їхньої землі в гніві та й у досаді й у крайнім обуренні, та кинув в іншу землю, як воно і є нині.
28 Що скрите, те належить Господеві, нашому Богові; що ж відкрите, це наше й наших дітей, повіки, щоб ми виконували всі слова того закону.